

[Steenholdt]

det skidt. Det grønlandske erhvervsliv er meget sårbart, og en streng vinter som den, vi oplevede sidste vinter, er nok til at ødelægge mange erhvervsdrivendes økonomi. På denne baggrund er det absolut nødvendigt, at landsstyret og den danske regering tager hinanden i hånden og i fællesskab finder ud af, hvad der kan gøres for at lette dette store problem. Bare en antydning i åbningstalen havde været meget velkommen, for så vidste man da, at regeringen i det hele taget gjorde sig tanker herom.

Jeg kunne have ønsket mig at høre noget om de amerikanske planer om opstilling af yderligere forsvarsanlæg i Grønland. Det er et spørgsmål, som optager sindene i Grønland, og som bekymrer den grønlandske befolkning. Som repræsentant for atassutpartiet vil jeg ikke løbe fra medansvaret for Danmarks og Grønlands holdning til den forsvarsalliance, som vi samarbejder med. Jeg ved, at et sådant samarbejde har sin pris. Det, jeg efterlyser i denne forbindelse, er åbenhed og orientering om dette spørgsmål til den grønlandske befolkning. Åbenhed – selvfølgelig med den fornødne hensyntagen til emnets karakter – og intens orientering til den grønlandske befolkning kunne muligvis afsløre, at bekymringen er ubegrundet, eller at disse anlæg måske har en sådan betydning for den vestlige verdens forsvar, at vi må acceptere dem som pris for vores samarbejde med NATO. Jeg beder regeringen om at drage omsorg for, at den grønlandske befolkning bliver orienteret meget grundigt om dette spørgsmål.

I den senere tid har der i Grønland og i Danmark været debat om grønlændernes holdning til de danskere, som tager ophold i Grønland for en periode for at udføre en eller anden funktion i det grønlandske samfund. Jeg har med bekymring konstateret, at de to koalitionspartier i landstinget, siumut og inuit ataqtigiit, på en – efter min mening – rigtig klodset måde har forsøgt at demonstrere deres grønlandske identitet. Dette er, ikke mindst i Danmark, blevet opfattet som en uvenlig holdning fra grønlandsk side over for de danske familier, som er blevet kaldt til Grønland, fordi vi har brug for dem. Måtte jeg for det første understrege, at det grønlandske samfund slet ikke kan undvære denne arbejdskraft. Måtte jeg for det andet fra denne talerstol slå fast over for den danske

befolkning, at det største parti i Grønland, atassutpartiet, og de mange grønlændere, som sympatiserer med atassuts grundholdning i dette spørgsmål, byder dem hjertelig velkommen til Grønland, ikke bare som arbejdsheste, men også som medmennesker.

Når det er sagt, vil jeg gerne appellere til de organer, som udvælger arbejdskraften til Grønland, om at tage det størst mulige hensyn til, at arbejdsløsheden i Grønland er stor. Lad os undgå situationer, som kan skabe bitterhed i den grønlandske befolkning.

Jeg vil gerne sige tak til de regeringsmedlemmer og folketingsmedlemmer, som i sommer har ofret tid på et besøg i Grønland. Jeg håber, at deres rejser har været udbytterige.

Jeg glæder mig til arbejdet i den folketingssamling, som nu er indledt. Ligesom tidligere vil jeg nok flittigt bruge min stol dernede i salen. Jeg har fra denne plads nydt mange elegante orddueller, når de mest veltalende af de ærede medlemmer ruller sig ud. Men jeg har også til tider undret mig, når de forskellige partier i sager, der er af vital fælles betydning for befolkningen i Danmark, har vist en holdning, som viser, at de partipolitiske hensyn vejer tungere, end hvad der i realiteten måtte være bedst for landet. Jeg er selvfølgelig i den misundelsesværdige situation, at jeg i folketinget er alene om at repræsentere mit parti; jeg behøver hverken være bange for at miste mandater eller håbe på at vinde nogle ved partipolitiske manøvrer.

Jeg har på fornemmelsen, at det bliver et vanskeligt folketingsår. Alle erkender, at Danmark er i alvorlige økonomiske vanskeligheder, selv om der nu er varsler om, at vi går bedre tider i møde. Jeg tror, at der i de kommende måneder vil være behov for stor samarbejdsvilje tværs over partigrænserne. Jeg tror, der bliver behov for realistisk tænkning. Fra min lidt særegne position i folketinget vil jeg gerne tillade mig at give mine ærede kolleger her i salen det velmente råd at overveje, om der i dette folketingsår bliver plads til de kæpheste, hvert parti hæger om. Lad kæphestene dog få et sabbatår! Partiet skal nok overleve det, hvis det ellers fortjener at overleve. I har et pragtfuldt land med uanede muligheder. Red det dog i fællesskab, mens tid er!

**Preben Lange (Grøn.):**